

POSTANOWIENIE

Dnia 14 sierpnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział XII Gospodarczy - Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Beim

SSO Beata Kozłowska - Sławęcka

SSO Michał Niedźwiedź

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2014 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: (...) spółki akcyjnej we W.

przeciwko: (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w R. Z.

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej od postanowienia Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 28 kwietnia 2014 r. r., sygn. akt V GC 894/13

postanawia:

- I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wniosek o udzielenie zabezpieczenia oddalić;
- II. pozostawić Sądowi I instancji rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy udzielił zabezpieczenia roszczenia strony powodowej o zapłatę kwoty 26.216,37 zł poprzez zajęcie 2 rachunków bankowych strony pozwanej łącznie do kwoty 32.418,76 zł.

Sąd I instancji stwierdził, że strona powodowa uprawdopodobniła roszczenie dołączonymi do pozwu dokumentami (umową, fakturami VAT, protokołami robót oraz notą odsetkową) i uprawdopodobniła, że brak zabezpieczenia może pozbawić ją zaspokojenia, gdyż strona pozwana wyzbywa się swoich wierzytelności, co powoduje uszczuplenie jej majątku. Strona powodowa przedłożyła bowiem umowę przelewu wierzytelności i praw z dnia 23 maja 2013 r., zawartą przez stronę pozwaną z (...) spółką akcyjną we W., na mocy której pozwana spółka przelała na cesjonariusza wierzytelności z szeregu umów. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia wskazał Sąd art. 730 § 1 k.p.c., art. 730⁽⁽¹⁾⁾ § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 747 pkt 1 k.p.c.

Strona pozwana wniosła zażalenie na powyższe postanowienie, domagając się jego uchylecia, a także zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego.

Pozwana spółka podniosła, że prowadzi aktywnie działalność, realizując kilkanaście inwestycji. Stwierdziła, że udzielenie zabezpieczenia spowoduje dla niej znaczne dolegliwości, w szczególności ograniczy możliwość uczestniczenia w przetargach, co będzie bardziej niekorzystne dla jej kondycji finansowej niż cesja wierzytelności. Dalej wywiodła, że cesja wierzytelności z 5 umów nie powoduje wyprzedania całości majątku i wyjaśniła, że jest

połączona z cesjonariuszem więzami rodzinnymi – w skład zarządu pozwanej spółki wchodziły te same osoby, co do rady nadzorczej cesjonariusza. Oznacza to, zdaniem pozwanej, że kapitał nie opuści grupy powiązanych spółek i strona powodowa będzie miała możliwość egzekwowania swoich ewentualnych wierzytelności. Podała również żalącą, że w 2013 r. uzyskała dochód wynoszący ok. 400.000 zł, co w zestawieniu z sumą zabezpieczenia (32.418,76 zł) wskazuje, że uprawniona będzie miała możliwość zaspokojenia swojej ewentualnej należności. Końcowo obowiązana zakwestionowała istnienie roszczenia zgłoszonego przez stronę powodową, powołując się na złożone oświadczenie o potrąceniu wierzytelności z tytułu kar umownych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione, wskutek czego zaskarżone postanowienie podlega zmianie.

W ocenie Sądu Okręgowego w okolicznościach niniejszej sprawy wnioski strony powodowej o udzielenie zabezpieczenia nie zasługują na uwzględnienie. Zgodnie z art. 730¹ § 1 k.p.c. wnoszący o udzielenie zabezpieczenia musi uprawdopodobnić roszczenie oraz interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia. Stosownie do art. 730¹ § 2 k.p.c., interes prawny istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi bądź utrudni osiągnięcie celu postępowania. Takie rozumienie interesu prawnego wynika z funkcji postępowania zabezpieczającego, związane jest z jego celem i służyć ma ochronie wnioskodawcy (wierzyciela), który chce zapewnić sobie możliwość zaspokojenia dochodzonego roszczenia. Wyjaśnić trzeba, że w przypadku roszczeń o świadczenia pieniężne obawa co do egzekucyjnego wykonania przyszłego orzeczenia może płynąć przede wszystkim stąd, iż zagrożona jest wypłacalność obowiązanej w szczególności, gdy nie ma on dostatecznego majątku, nie reguluje swoich wymagalnych zobowiązań lub wyzbywa się majątku z pokrzywdzeniem wierzycieli. Jakkolwiek więc art. 730¹ § 2 k.p.c. pojęcie interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia ujmuje szeroko, to zawsze jego istnienie należy ustalać i oceniać w świetle okoliczności konkretnej sprawy. Strona domagająca się udzielenia zabezpieczenia powinna należycie uargumentować w czym upatruje swego interesu prawnego. Nie jest taką przesłanką sam brak dobrowolnego zaspokojenia należności, w szczególności przy jednoczesnych twierdzeniach obowiązanej o przysługujących mu wierzytelnościach wzajemnych.

W niniejszej sprawie strona powodowa w uzasadnieniu wniosku o udzielenie zabezpieczenia powoływała się m. in. na fakt wyzbywania się przez pozwaną spółkę majątku w drodze cesji wierzytelności i na tę okoliczność przedstawiła umowę cesji wierzytelności z dnia 23 maja 2012 r. wraz ze skierowanym do powódki zawiadomieniem o przelewie. Poza tym strona powodowa nie przedstawiła żadnych okoliczności odnoszących się do kondycji majątkowej strony pozwanej. Nie wyjaśniła w szczególności czy wierzytelności objęte umową cesji stanowią jedyny majątek obowiązanej, czy spółka prowadzi działalność gospodarczą i uzyskuje z tego tytułu dochody lub straty. Sam fakt przelewu kilku wierzytelności, przy jednoczesnym braku jakichkolwiek wyjaśnień co do sytuacji majątkowej i finansowej pozwanej spółki nie przesądza jeszcze, zdaniem Sądu Okręgowego, że spółka nie ma majątku, z którego – w razie uzyskania korzystnego wyroku – strona powodowa mogłaby uzyskać zaspokojenie. Niewątpliwie przelew wierzytelności oznacza uszczuplenie majątkowe po stronie cedenta (pозwanej spółki) ale nie uprawdopodobnia złej sytuacji finansowej pozwanej czy wręcz zagrożenia niewypłacalnością, które mogłoby uniemożliwić uzyskania przez stronę powodową zaspokojenia roszczenia. Jednocześnie argumentacja strony pozwanej przedstawiona w zażaleniu oraz dołączony do zażalenia rachunek zysków i strat za 2013 r. prowadzi do wniosku, że strona powodowa nie uprawdopodobniła interesu prawnego w uzyskaniu zabezpieczenia. Pozwana spółka w 2013 r. uzyskała zysk netto wynoszący 381.335,15 zł i podała, że realizuje jednocześnie kilkanaście inwestycji. Również 2012 r. obowiązana zakończyła z zyskiem. Uprawniona nie twierdziła przy tym, że pozwana nie reguluje swoich wymagalnych zobowiązań wobec innych kontrahentów, obciąża swój majątek czy wyzbywa się jego istotnych składników, innych niż 5 wierzytelności wymienionych w umowie z dnia 23 maja 2012 r. Nie została nawet określona wartość wierzytelności objętych cesją. Nie sposób zatem ocenić czy cesja powoduje istotne uszczuplenie majątkowe pozwanej, a w konsekwencji czy może zagrozić jej niewypłacalnością.

W ocenie Sądu Okręgowego rozmiar zysku osiągniętego przez pozwaną spółkę w latach 2012 – 2013 w zestawieniu z sumą objętą wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia nie pozwala przyjąć, że strona powodowa uprawdopodobniła,

że w razie uzyskania korzystnego dla siebie wyroku nie będzie mogła uzyskać zaspokojenia z majątku pozwanej. Przytoczone argumenty przemawiają za zmianą zaskarżonego postanowienia i oddaleniem wniosku o zabezpieczenie.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt I sentencji.

Odnosnie do kosztów postępowania zażaleniowego należy wskazać, iż zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. rozstrzyga się o nich w każdym orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji, przy czym chodzi o orzeczenie merytorycznie lub formalnie ustosunkowujące się do żądania pozwu. Niniejsze postanowienie do takich nie należy, dlatego też kwestia kosztów pozostaje do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym sprawę przed Sądem I instancji.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt II sentencji.

s.ref. SSR M. Gugala